

БОРЕА

ОРИАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год XXI бр 91 (2164)

Велико Търново, събота 31 юли 1965 г

Цена 2 стотинки

КОМПЛЕКСНАТА МЕХАНИЗАЦИЯ НА ОЩЕ ПО-ШИРОКА ОСНОВА!

Чрез комплексна механизация — по-висока производителност на труда! — под такъв лозунг премина вечерното съвещание в с. Обединение, организирано от Управлението на селскостопанското производство във Велико Търново. В тази ползотворна среща участваха главните агрономи на ТКЗС в окръга, бригадири и звеноводи на бригади и звена за комплексна механизация, механизатори и специалисти.

В работата на съвещанието взеха участие председателят на изпълнителния комитет на Окръжния народен съвет Д. Туджаров, секретарят на Окръжния комитет на БКП Н. Кушев, началникът на Управлението на селскостопанското производство Ил. Трифонов.

Задачата на съвещанието бе да се обсъди опита на механизаторите от ТКЗС „Първи май“ в с. Обединение в прилагане на комплексната механизация при отглеждането на културите, да се направи оценка на работата на звената и бригадите за комплексна механизация в окръга и да се набележат мерки за проявление и на широк фронт.

Опита по механизацията на работата на културите в Обединение сподели главният агроном на стопанството Борислав Михов. Той изтъкна отличната работа на механизаторите от Обединение, 23 от които бяха наградени с високи правителствени награди, а механизаторът Тодор Колев бе удостоен със званието „Герой на социалистическия труд“.

Докладчикът разказа за безупречна работа на 9-те звена с 36 механизатора, които са обработили 44 000 декара — 77

на сто от обработваемата земя на кооператива. „За идущата година, — каза той, — вече сме изградили 18 звена за комплексна механизация с 61 механизатора, които ще обработват 46 923 декара земя.

Председателят на стопанството Стефан Петров, кандидат на икономическите науки, подробно изясни структурата на комплексната механизация, организацията на работата и заплащането. Той уведоми присъствава-

щото на механизаторите от Обединение и Моравя трябва да послужи като добър пример и да се изучи задълбочено от всички механизатори в окръга.

Другарят Кушев даде редица ценни указания за изпълнение на неотложните селскостопански задачи.

В своето изказване др. Д. Туджаров говори за необходимостта от научна основа, на която трябва да се развива и разширява по-нататък комплексната механизация в нашето земеделие. Той отправи критична бележка към ръководителите, които допускат често изгаряне на стърнищата, при което се унищожават и трайни насаждения, заостри вниманието върху нуждата от строга дисциплина.

За състоянието на бригадите и звената за комплексна механизация в окръга и за подобряване на работата им през следващата година говори Ил. Трифонов.

Много механизатори и главни агрономи изказаха ценни мисли за бъдещото развитие на комплексната механизация. Участниците в съвещанието разгледаха царевичните блокове, обработвани от героя на социалистическия труд Тодор Колев, които, въпреки че са при сухи условия, са в много добро състояние.

В лозята на с. Иванча ст. агрономът при Управлението на селскостопанското производство Коста Спасов запозна присъстващите с манипулация на гроздето на самите главини.

Н. КОТЕВ

★

А суровина за консервите?

Въпреки жаркото слънце и прашните пътища, камioni на кооперативите пристигат в ДИП „Домат“ — Джуклиница, препълнени със зеленчуци и плодове.

С чувство на загриженост и отговорност ги приемат работниците и специалистите.

Не е тайна, че суровината е недостатъчна, че не напълно се използват капацитетът на машините и хората. Но, въпреки това, изтичащото днес седмемесечие колективът на предприятието изпраща с об-

лечение, защото произведе над планова продукция за над 100 000 лева. Този радостен факт не освобождава бригадите и ръководствата от напрежението, което съществува тук през тази кампания, защото от утре е август — най-натовареният за тях месец.

Човек като гледа през тези дни тукашното напрежение, остава с убеждението, и то не без основание, че борбата със суровината се е пренесла и в предприятието, но с по-други

средства и форми. И най-хубавото е, че всеки явява в победата.

Но има и едно малко „нещо“, което понякога поражда недоумение сред тукашните специалисти и ръководители. Думата ни е за затрудненията, които среща предприятието от тъй нареченото централно изкупуване за износ.

Защото тукашните хора, ходо-по кооперативните стопанства да ги убеждават да засвят втори култури за компенсация, осигуряваха семената и тор (така беше и за първите), наблюдават растежа на суровините, а като дойде време за беритба, представителите на ДСО „Булгарплод“ минават и ги изкупуват, без да се съобразяват с договорите между предприятието и стопанствата. Така от Каменския и Поповския район ДИП „Домат“ не изкупи почти нищо.

Другарите от „Булгарплод“ трябва да мислят и за използването на съществуващите машини и съоръжения, на работниците-специалисти и затова, че над 80 на сто от продукцията на консервното предприятие е за износ.

М. МАНОЛОВ

Солидарни с виевнамския народ

Трудещите се на Велико Търново присъединяват своя глас към справедливия гневен протест на миролюбивото население срещу американското възрастване във Виетнам. В десетки телеграми, гласувани на събрания на нивои, организиран на Отечественния фронт, те изразяват своята готовност да окажат морална и материална помощ на героичния виевнамски народ.

Сърдечни писма за виевнамските деца изпращат пионерите от пионерската команда в града.

Най-ярко своите чувства към виевнамския народ великотърновци изразиха с подписката за помощ. Само за пет дни жени-анти-виевнамци на Отечественния фронт обходиха почти всички домове. Съсредоточава се събраха в целия град са закупени 500 броя детско и дамско облекло и ронливи, 200 метра хасе и тензух, медицински и ученически пособия.

На събрание на IV нивоа организацията „Асенов“ награди активисти, се отказали от наградите си в помощ на виевнамски народ.

Изпратените вещи са подарък от сърце и пожелание за нови успехи до извоюването на крайната победа.

М. ВЕЛИЧКОВА
председателка на Градския комитет на Отечественния фронт във Велико Търново

Сведение

за изпълнението на по-важните селскостопански задачи в проценти към 30 юли 1965 година

ТКЗС	Втора половина			
	пшеница	свек.	люцерна	засада фураж-на наравина
П. Тръмбеш	100	112	21	76
Златарица	100	100	100	—
П. Сеновец	100	100	100	24
Обединение	100	50	50	100
Кирилово	100	0	100	18
Белово	90	—	—	—
Лясковец	85	146	72	103
Павликени	78	78	16	95
Константи	75	100	100	71
Върбовна	74	100	44	118
Балван	73	100	100	0
Бяла черква	72	79	24	84
В. Търново	70	42	3	28
Елена	70	100	—	—
Сухиндол	69	100	63	83
Ресен	68	82	18	100
Политраице	61	110	49	103
Джуклиница	57	100	0	66
Моравя	52	100	48	8
Самоводене	49	100	14	97
Михалци	44	59	25	104
Камен	43	93	52	42
Стражица	29	100	28	117
П. Оряховица	29	97	3	113
Кеселево	29	30	0	30
Дъсково	29	0	9	61
П. кория	28	50	100	55
Д. Липница	25	65	0	35
Карансен	16	115	110	31
Супина	15	100	—	33
Драганово	9	70	0	32
Асеново	0	100	100	100
Г. Студена	0	77	13	40
Алеково	0	33	37	100
Ореш	0	25	23	200
Драгомирово	0	0	12	48
Страхиново	0	0	7	10
Козловец	0	—	0	100
Масларево	0	—	—	14
Овча могила	0	0	—	9
Вуйновица	—	—	—	—

Средно за окръга 53 73 38 67

Листници за животните

И тази година кооператорите от с. Горски горен Тръмбеш няма да оставят селскостопанските животни без листници фураж. Те вече започнаха да секаят и возят свежа дъбова шума. Най-поламя количеството листников фураж е изволил каруцаря Стоян Рашков.

Хр. Иванов

РАПОРТИ ЗА ЧЕТВЪРТАТА ПЕТИЛЕТКА

ЕДНА ОТ ТЕЗИ, които са в групата на първенците от тъкачната зала в текстилното предприятие „Б. Мавриков“ — Велико Търново, е Руса Гроздева.

Тази жена е пример за младите, защото почти целия си живот е посветила на тъкачеството. Работила при много майстори, тя винаги е била в редиците на първенците. Ударничката на комунистическия труд Руса Гроздева е една от тези „стари“ тъкачки, които са предали уменията си и любовта си към прекрасната професия на не една начинаеща. Такива са Елена Пачева, също като нея вече постоянен първенец, Цонка Йорданова и др. Тя предаде любовта си към тъкачеството и на дъщеря си Димитрина.

Докато майката-тъкачка работеше на машините, които вече си отиват, нейната дъщеря е вече тъкачка на но-

ЕДНА ОТ ПЪРВИТЕ

вите автоматични станове „Янтра—ЕМ“ и обслужва 20 стана.

Всеки ден, всеки месец тя изпълнява трудовите си норми над 184 на сто. Изтъкните от нея платове са винаги висококачествени. През отделни тримесечия е достигала до 98 на сто първо качество. За всичко това е носителка на аления паспорт на трудовата слава и юбилейната значка. Колко радост, колко вълнение бяха за нея, когато и връчиха тази висока награда!

Постоянен носител на званието „Най-добър в професията“, Руса Гроздева и сега дава постижения, към които много тъкачки могат да се стремят. Тя е в групата на тези тъкачки, които изпълнява плана си за последната година на Четвъртата петилетка в края на юли.

Др. БЕЛЕВ

ВИСОКО ОТЛИЧИЕ

През тази година машиностроителите от завода „Първи май“ в Полски Тръмбеш постигнаха хубави успехи в работата си. Въпреки че предприятелите са нови, тук вече се произвеждат машини и съоръжения за животновъдството с високо качество и съвременна конструкция.

През изтеклото тримесечие полскотръмбешките машиностроители постигнаха хубави резултати в социалистическото съревнование и им бе присъдено преходното червено знаме на Комитета по машиностроение и Профсъюза на работниците от тежката промишленост и електрификацията. На празника на Свободата те ще манифестират със знамето — отличие за техните успехи в борбата за предсрочно изпълнение на Четвъртата петилетка.

ПО ПЛАНА ЗА СЕПТЕМВРИ

Успехите, които постига колективът на Промисления комбинат в Елена, не са случайни, те са плод на високото съзнание на работниците, на техния упорит труд. За тях помага и съревнование с Промисления комбинат „Бор“ в Димитровград.

Сега в трудовата битка за предсрочно изпълнение на Четвъртата петилетка успехите се утвърдиха. На 29 юли промишления комбинат изпълни плана за осеммесечие на годината. Произведена е вече по плана за септември продукция за 4 000 лева.

Дял за тези успехи имат производствениците при „Жакардовия“ цех, които са били винаги първенци в социалистическото съревнование, майсторите на красиви персийски килими и т. н.

К. Василев

ВОДАТА ТЕЧЕ НЕОПОЛЗОТВОРЕНА

Една от главните задачи сега е да се ползват пролетните и вторите култури, за да се получат по-добри доходи и повече фураж. Всен добър стопанин се старае да намери начин и по-лесно заждните растения.

Но дали така мислят и ръководителите на висши съдбата на това стопанство. До самата

ДСП „Родоп“? Когато човек се движи край стопанството и вижда как течашата в канала от Горна Оряховица вода минава до самото стопанство и се влива напречно в река Янтра, не може да не се учуди на безгрижието на хората, от които за висши съдбата на това стопанство. До самата

жп линия няколко декарни царевича, посята за фураж, е повяхнала. По-надолу от нея десетки декари люцерна също така е зажадняла и чака животелната влага. А трябва да се положат усилия, да се ползват обилно всички онези площи, край които минава водата, за да се получи повече фураж, още повече, че стопанството е с животновъдна насока.

Ако ръководството е оперативно може да намери хора и да използва водата, която тече до самите канцеларии.

Ив. ДЖИПОВ
от Обществения редакционен кабинет на в. „Борба“ в Горна Оряховица

ГОСТИ ОТ ИНДОНЕЗИЯ В ОКРЪГА

Намиращата се в страната, по покана на ЦК на БКП, делегация на Индонезийската комунистическа партия в състав: Анвар Кадир — секретар на ЦК на ИКП и Зайн Насутюн — завеждащ бюро за информация на ЦК и заместник-завеждащ външния отдел на ЦК на ИКП — гостува на 29 юли т. г. в окръга. Делегацията, придружена от члена на ЦК на БКП и завеждащ отдел „Планово-финансов“ на Централния комитет Сава Дълбоков, пристигна по обед в Окръжния комитет на БКП.

Индонезийските другари бяха посрещнати сърдечно от секретарите на Окръжния комитет на БКП Димитър Стоянов и Никола Кушев и от председателя на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Туджаров. В комитета се състоя дружеска беседа, по време на която другарят Стоянов запозна гостите с особеностите на окръга и задачите, които се решават от окръжната партийна организация.

След обед делегацията придружена от другарите Димитър Туджаров и Никола Кушев, го-

стува в Павликени, посрещната радушно от ръководителите на града, група пионери и много граждани. На гостите бяха одадени пионерски връзки и връчени букети от рози (на синамата). С кратко слово и с българското „Добре дошли!“ ги приветства първият секретар на Градския комитет на Партията Атанас Петков. С топли думи благодари другарят Анвар Кадир.

С голям интерес индонезийските другари разгледаха птицевъдната на Павликениското кооперативно стопанство — шест години поред национален първенец. Те беседваха с птицевъдките и зоотехниците, фотографираха се с тях.

Особено силно впечатление направи на гостите новият чигалищен дом в Павликени, който разгледаха.

Делегацията посети и язовир „Александър Стамболийски“. Вечерта членовете и разгледаха Винарския завод в Павликени.

На задушевно преминалата вечер бяха разменени поздравителни картички между двете братски комунистически партии и между българския и индонезийския народи. На гостите бяха връчени подаръци.

С отлични впечатления от нашия окръг пратениците на Индонезийската комунистическа партия отпътуваха за Плевен.

Идейно-политическото издигане на хората

Между няколкото партийни групи към първичната партийна организация в Оряхненската станция на съобщенията е и нашата — в междуградската телефонна служба. До преди известно време тя се състоеше от седем, а сега от шест комунисти. Те са призвани да работят с един колектив общо от 65 безпартийни телефонисти и други работници на службата.

Как работи партийната група, съумява ли да сплоти този не малък колектив?

Преди всичко то се стреми да участва активно в провеждането на всички мероприятия, цели издигането на производствения план. За тази цел много често поставя на обсъждане на своите събирания, които редовно свиква, различни производствени и други въпроси. Така не един път е разисквано по това какви обещания да се дават, как да се подобри качеството и културата на обслужването, какво да се направи за повишаване квалификацията на работниците, за тяхното идейно-политическо издигане, участват ли те в раз-

личните просветни зена, четат ли, кои интересни книги да бъдат обсъдени и т. н. И всички това дава добри резултати. Ето, от няколко години ние не сме се занимавали с въпроса за трудовата дисциплина, тъй като не са допуснали нарушения.

Неотдавна се състоя събирание на партийната група. На нея по поръчение на партийното бюро бяха разглеждани два въпроса: „Каква е молята квалификация като работник и служител“ и „Какво правя за повишаване на общата си култура“. Тяхното поставяне предизвика истински полезен разговор, който премина много добре. Всеки неспирно и честно си разказа какво прави за повишаване на своята квалификация, какво чете, посещава ли кино, театър и други културни мероприятия с оглед издигане на своята култура.

На всеки член на партийната група е дадено поръчение постоянно или временно. Така един е член на районния профкомитет и председател на профкомитета при службата, друг на ръководството на ДОСО,

трети на ръководството на БЧК на партийното бюро и пр. Освен това на мнозина са дадени поръчения във връзка с обучението на новопостъпнали работници, оказване помощ на културно-просветника в осигуряването и разясняването на подходящи книги по нагледната агитация, по търсенето и четенето на интересни статии от вестниците и списанията, което правим всяка заран преди започване на работа за 15—20 минути.

Ако надникнем в личните обещания, ще видим, че има и такива задължения — всеки да участва и завърши успешно просветната форма, в която се е записал към партийната организация. И това задължение се изпълнява. Непосредствен другарски контрол в това отношение упражнява и партийната група.

Стана дума за четенето и обсъждането на интересни художествени книги. Хубаво и резултатно начинание. Ще бъде несправедливо, обаче, ако не спомена голямата помощ в това отношение, която ни оказва

приятелката на нашия колектив, учителката по литература Слава Митова. С нейна помощ ние обсъдихме книгите: „Семейството на тъкачите“, „Битка по пътя“, „Двама в новия град“. Изнесени ни бяха беседи и лекции по Моралния кодекс на строителя на комунизма. Сега четем книгата „По планини и степи“, която ще бъде обсъдена.

Не ще и съмнение, че всичко това се отразява положително на нашата работа. Производственият план се изпълнява ритмично. От всичките шест бригади — четири извоюваха високото звание „Бригада за комунистически труд“, а 19 телефонисти — званieto „Дарници на комунистическия труд“. Две телефонисти, една бригада и цялата служба са носители на паспорта на трудовата слава. Сега целият колектив се бори за званieto „Телефонна служба за комунистически труд“.

Цялото внимание на партийната група, наред с другите задачи, е насочено към повишаване съзнанието и идейно-политическото равнище на хората, на колектива.

Кръстина ЕНЕВА
отговорничка на партийна група

ЗДРАВНАТА НА КОМСОМОЛСКОТО ДРУЖЕСТВО

След Майския пленум на ЦК на БКП и IV пленум на ДКМС в градската организация във Велико Търново се положило много усилия за организационното и политическото укрепване на комсомолските дружества. Една голяма част от тях вече се утвърждават като здрави ядра, като организатори на съдържателен живот за младите хора от предприятия и учреждения.

До голяма степен за всичко това играе роля добрият подбор на комсомолското ръководство и ползуването на здрав все по-нарастващ актив. Ето — от 91 секретари на дружества 32 са членове или кандидат-членове на БКП, изпълняващи най-отговорно поръчението си за работа в младежката организация. Младите специалисти — секретари са 29 на брой.

Градският комитет на Комсомола се грижи за обучението на колектива. Организиранят от него шестдневен семинар със секрета-

рите обогати и теоретическите им знания, и практическия им опит. Секретарите на заводски и дружествени комитети, обучаващите в отделни семинари членове се заварят с нови сили при младежите. Работата на Градския комитет за обучение на актив, обаче, все още има несправедливост. Слабо се работи за обучението на актив по отделни организации и дружества.

Един друг въпрос, по който се прави ценна и за организационната здравина, е плановете. Повечето от дружествата във Велико Търново редовно приемат свои планове и твърде редовно отчитат тяхното изпълнение, т. е. дейността в повечето случаи се изчерпва само с това. Разбира се, това изключва положителни примери, като този с разработването на целогодишните тематични планове за просветни събирания,

както правят дружествата в Градския промкомбинат, в шивашкото предприятие „Деню Георгиев“ и някои други. Тия планове са действителна програма, за изпълнението на която най-принципно се държи.

На събрания и заседания все още в повечето случаи се поставят за разглеждане само текущи дребни въпроси. Така, например, след годишното отчетно-изборно събрание дружеството на ДКМС при ТПК „Метал“ е провело още 3 организационни събрания. На тях, обаче, са се занимавали с отчитане на дейността през първото тримесечие, приемане на план за второто тримесечие, обсъждане на показатели за съревнованието. Малко са въпросите върху комсомолската работа, за прояви на отделни комсомолци, ставали предмет на обсъждане.

Това все още говори за повърхностно разбиране на съдържанието на комсомолската работа, което пък поражда апатия у една част от комсомолците.

Разнообразната идейно-възпитателна работа с особена сила привлича младите хора към комсомолското дружество. Ето — заводските организации при Дървообработващия завод, Радиозавода, шивашкото предприятие „Деню Георгиев“, Градския промкомбинат са провели вътрешнозаводски фестивали, излети, посещения на филми и театри, физкултурни срещи и други и са убедили, че, помом е интересно, младежите не бегат от съответното мероприятие. Независимо от всичко това, обаче, изводът е, че не е решен въпросът за най-разнообразно и съдържателно ползуване на свободната дейност — не е решен както в дружествата поотделно, така и в цялата градска организация.

Може би, и затова още в такива организации, като ДАП, „Васил Коларов“, „Балкан“, Специализирания район на строителната организация и други съюзната младеж трудно се привлича към комсомолските дружества, а и за самите комсомолци животът на

дружеството е чужд.

Със заангажирането на отделните младежи с конкретни задачи и поръчения, с контрола на тяхното изпълнение се заздравява съюзната дисциплина. Малко са, обаче, дружества, като това при ТПК „Масив“, „Васил Коларов“, II дружество при шивашкото предприятие „Деню Георгиев“, които умело ползуват това.

В работата на самия Градски комитет по оказване помощ на дружествата и организациите все още съществува една отдавнашна слабост — да се оказва по-голямо внимание на по-големите организации и дружества, в резултат на което някои по-малобройни дружества са в лошо състояние, без да им се обръща за това внимание. Такъв е случаят с дружеството при СП „Млекопреработване“, останало само с един от избраните за ръководство членове, нямало планове, непревеждащо събрания и никаква идейно-възпитателна работа. Помощта на Градския комитет към него се е изразила в единственото посещение на работник от комитета без практически немо и той да е свършил.

В такава състояние почти са и малките дружества при „Водо-снабдяване и канализация“, „Хлебна промишленост“, ТПК „Нов живот“.

Обективната трудност, каквато представлява големият брой на дружествата в града, целесъобразността до известна степен да се насочват усилията към големите организации не могат да оправдават нито целия комитет, нито отдел „Работническа младеж“, че все още се работи с незначителен нещатен актив, въпреки наличието на хора, които могат да сътрудничат.

Здравината на комсомолските дружества, укрепването им и привличането на младите хора към тях са основни проблеми на комсомолската работа сега. Върху тях и Градският комитет на Комсомола във Велико Търново, и отделните дружествени комитети трябва повече и по-задълбочено, търпеливо и творчески да работят.

Д. СИМЕОНОВ

БРИГАДИРСКО ТРУДОВО ЛЯТО

Знамето за бригада окръжен първенец беше връчено тия дни на средношколската бригада „Никола Вапцаров“ в Буиновици.

Ежедневие

ХУБАВО Е в младежката бригада. Всяка сутрин преди още слънцето да се е подало, трябва да се подготвят от спалните помещения. Утринната гимнастика и студентата планинска вода ги освежават.

Обектът е доста далеч, пътят е труден, но, когато вървиш с цялата колона, е по-лесно. След час започва работата. Отсягащо се чуват удари на мотки и чапи. И този ден окованят борбата Стефан, Георги, Никола със своята жигера, иди и закачки са станали момичи на всички. Пътят обратно като че извървяваме по-бързо. Чака ни вкусният обяд. След това всички са на почивка. Само дежурният по лагер е на своя пост.

След обяд лагерът пак се оживява като кошер. Особено шумно е на спортната площадка, където се състезават отборите по волейбол на първа и втора чета. Всички се вълнуват кой ще бъде победител. Борбата е оспорвана, но... победители са волейболистите на първа чета.

Най-хубави часове са вечерните. Започва веселие. Само онзи, който не е бил на бригада, който не е бил сред другари и не е пълн бригадирски песни, не може да си представи красотата на тия часове.

Естрадният оркестър е заел своето място. Ръководителят му Стефан Лалев дава знак и танците започват.

Проверка. Командирът на бригадата Иван Нейков отчита постигнатото през деня. Нормите са изпълнени 120 на сто. Тази вечер знамето ще сменят пак многократният първенец Йордан Хъртов, възпитаник на Икономическа техникум във Велико Търново, който е изпълнил нормата си на заспала природа. Всички 500 на сто.

Нашата бригада

Младежката средношколска бригада „Никола Вапцаров“ от Велико Търново отскоро работи в консервната фабрика „Труд“ край село Дебелец. Усърдно се изпълнява възложената работа.

Като най-дисциплинирани и трудолюбиви се очертават Денка Тодорова, Стефка Колева, Веселин Стоянов.

Д. КОНСТАНТИНОВ

ки с възхищение гледаха осветените от бледата лунна светлина хълмове, тъмното като кидифе небе с разпилените по него звезди. След кратка почивка, бригадите отново се върнаха в лагера. Това беше само една подготовка за големи походи. Скоро всички притихна и само отмерените крачки на дежурния къртаха в нощта.

Когато първите лъчи на слънцето позлатиха близките върхове, една гласът на стария бригадирски приятел — лагерната гроба.

Днеска сме на път към Младешкия дом. Камниите стозарват веселата дружина от бригадири на горния край на село Дрента. Слънцето силно припича, но средношколците вървят напред. След четири часа път, червеният покрив на сградата ярко се откроя върху зеления фон.

Згорелите тела се емуркат в басейна. Блестящи капки летят на всички страни. На групички повечето наблюдават къпещите се. Изведнаж се чува весел смех и... Илияна, както си е облечена, полетява към водата. Сред общия смех нейната участ споделя и Гамка.

Отново трябва събра средношколците. Този път се отпраща към лагера на старозагорци.

Те в момента почиват, но... вместо поздрав — една малка шега. Атанас свири тревога. Озадачени излизат ръководителите. След тях скачат и бригадирите. Скоро всичко става ясно. Гости и домакини започнаха обща забава. Нашият бригадирски естраден оркестър с право спечели симпатии на всички.

Синкав зорач обгърща Балкана, когато отново се върнахме в своя лагер. Генчо ГЕЧЕВ

В помощ на кооператива

Отшумяват последните дни на първа бригадирска смяна. Паметни ще останат те за петдесетте момчета и момичета от средношколската бригада „Малчина“ в село Долна Оряховица. До сега те обораха над 6500 килограма картофи, събраха от 300 декара сеното, окопах 60 декара бая, 40 декара краставици, пипер, шипини, деланка и други, набраха над 2000 килограма домати, събраха слама на бали от 900 декара, колтучиха и вързаха домати.

След упорития труд вечер дружеството на Комсомола провежда най-разнообразни мероприятия — срещи по волейбол, баскетбол, шах, четене на вестник „Народна младеж“, репетиции на вокалната и сатиричната групи, на декламаторите.

Ат. Влахова

Радват се всички

Голяма е радостта на жителите на балканското село Долни Марин — за пръв път тук е организирана детска целодневна градина. Вече цял месец малките палачки са под топлия грижи на учителката Савка Никифорова.

Където и да надникнеш — в спалнята, кухнята, столовата — навред ред и чистота. За хубавата и разнообразна паталелна храна дяд имат Анна Драганова и Марияна Димитрова.

К. Василев

ДОБРИНАТА И ЧОВЕШКАТА ЛАСКА

Горещината бавно изцежда силите, но никой не спира. Едва когато слънцето се скри зад хоризонта и откъм гората леко се обади вечерният, по шосето за Миндя уморено тръгнаха група жени. Добре се потруди и през днешния ден звеното на Яна Цолова, но умората от труда и горещината така тежеше, че дори не им се говореше. Искаха по-скоро да се приберат, да починат, но кратката почивка не ги слушаша.

По шосето откъм Елена изсвири рейс. И докато жените се обтягват да му сторят път, той спря. Шофьорът на рейсова кола Тн 41—10 Стефан Тодоров отвори вратата и ласкаво покани жените да влизат, за да ги откара в село. Той се връщаше с празна кола, след като беше оставил нова група от лагерници в Балкана.

Отначало като че жените не можаха да разберат какво точно иска този непознат човек. После заговориха оживено и бързо се нахакнаха в колата. По пътя Стефан спира много пъти. Прибра всички жътвари, които си отиваха уморени в къщи.

Вътре в колата сякаш никой не сещаше умора. Прогони я не друг, а добрината и човешката ласка. Затова и в сърцето на всеки напираше искрена благодарност към човека, който здраво държеше кормилото.

Кр. ДАИНОВ

И само заради това след ва да дадат оръжие на народа, за който немците са отдарваши врагове-поборители. Слабият нисък латвиец в кожена куртка възразяваше на другарите си, твърдейки, че трябва преди всичко да се направи проверка в партийните редове, да се разобличиат ония, които са се колебали по време на фашисткия режим на Улманис, да ги изхвърлят от партията. Тази проверка да обхване всички, включително и работниците, и само тогава може да се решава кой заслужава доверие.

Како спря поглед на Вайс в търсене на съюзник, латвиецът в кожена куртка запита: — А ти, момко, какво мислиш? Вайс позабави, после произнесе разделно, с нагла смелост, гледайки в очите напрегнато очакващите отговора му работници.

— Ти правилно говориш, — кинм тоя към латвиенца в кожена куртка. — Защо така лекомислено трябва да се върва на работническата класа? Трябва отначало да я проверят. Но доказано вече, латвийците, се проверя-

ват един друг, ние, немците, ще дойдем тук и ще установим свой нов ред.

Постави парите на масата, стана и тръгна към изхода.

Човекът в кожена куртка искаше да се хвърли към Вайс с юмруци, но приятелите му го задържаха. Единият от тях каза:

— Той правилно те разбира. Излиза, че онова, за което ти говори, устройва сега немците, а не нас, латвийците. Какво се ползват: този немец, навярно хитлерист, макар и да беше напълно на твоя страна, подкрепен тебе, а нас против теб.

Излизайки от пивницата, Вайс закрачи към пристанището. Дъждът се засили. Сякаш някой шляпа по асфалта с боси крака.

Черната вода тежко плющеше о причалите. Рибарите в жълти импрегнирани мушам на светлината на бензинови лампи разтоварваха улова в големи плоски кошници.

На причалите се глъпяха търговци, дошли тук с конни федери. Вайс се скри от дъжда под навес, под който имаше най-различни товари.

Към него приближи нисък човек със старичка тиролска шапка, вежливо я вдигна, откривайки плешивата си глава, и се освободи колко е сега част. Вайс, без да погледне часовника, отговори:

— Без седем минути.

Човекът, също без да погледне часовника си, неизвестно за-

що се учуди:

— Представете си и моят часовник показва същото време. Каква точност! — Като взе под ръка Вайс и крачейки с него на страна от причала, започна да се жалва: — Типично грипно време. Обикновено с профилактична цел в такива дни вземам няколко таблетки калкес. Може да не наричат просто Бруно. — Той погледна косо към Вайс. — Аз съм на вашите услуги. — Запита строго: — Очевидно, няма нужда да ви напомням, че сте били познати с моята покойна дъщеря, ухажвали сте я и аз бях готов да ви считам за свой зет, но след като са ме уволнили от кметството за неблагоовидно...

— Вие се каните да ме подлагате на изпит тук? — недружелюбно запита Вайс. — Един вест, като че ли издържаш.

— Съвсем не! — запротестира Бруно. Но веднага сам си възрази: — А защо не? Това обижда ли ви? Мене — никак. — Запита: — Искате ли бонбонче? Сладкото удивително благоприятно действа на нервната система.

Вайс запита намръщено: — Какво става с архивата на Рудолф Шварцкопф?

Бруно наведе очи и, без да отговаря на въпроса, се освободи:

— Не считате ли, че вашата активност противоречи на директивата? — Вдигна очи, неодобри-

телно погледна към ниско надвиснали облаци и произнесе със скучен глас: — На ваше място аз не бих проявявал толкова припряно желание да се запозная с документите на Шварцкопф. На господин Функ това може да не се хареса. Вие допускате нарушения. Принуден съм официално да констатирам това.

— Аз пък исках. — опита се да се оправдае Вайс.

— Всичко, всичко ми е ясно, гълъбче, какво сте искали, — добродушно го прекъсна Бруно, — и сте били почти на верен път, когато препоръчахте на Папке да изисчи чрез Хенрих при Вили Шварцкопф списъка на резидентите. И сте прави — Папке е тъп солдафон. Но недостатъците на интелекта му се изкупуват напълно от необикновено развитата подозрителност. Това е неговата силна страна, която вие не сте имали пред вид, като не сте доотчили и това, че Папке е дребен гестаповец, а само най-крупна фигура в гестапо може да бъде освободена за такъв важен списък. Нито Папке, нито Функ не бяха могли да имат достъп до това. Има и други лица, съвсем други. — Бруно ласкаво се усмихна на Вайс. — Но вие не се обиждайте. Аз съм по-стар от вас не само по знание, по опит, но и по възраст. — Като погледна, добави: — Повярвайте, най-

сложното в нашата дейност е дисциплинираната целеустременост. И не забравяйте, че хората, които ви насочват, са достатъчно осведомени за неизвестни вам много обстоятелства. И винаги бива така, че е по-добре да се откажете от нещо, лежало на пътя към целта, даже това да бъде нещо много ценно, в името на постигането на самата цел. Разбирате ме, нали?

— Да, — съгласи се Вайс. — Вие сте прави, аз се уявляко, наруших инструкцията, приемам вашето наказание.

— Какво говорите! — усмихна се Бруно. — Когато работата стига до наказание, човек си отива и на негово място идва друг. Това е само в порядък на обмяна на опит — няколко приятелски съвети. — Прозина се, оплака се: — А аз, знаете ли, обикновено съм на диета, а тук се храних с някаква тлъста храна. Лошо се чувствавам. Свиноско не трябва да ям.

— Може би, ще си починете при мене и ще вземете лекарството?

— Какво приказвате, Похан! — с укор забеляза Бруно. — Ние сме длъжни само на гарата да се зарадваме на срещата след няколкомесечна раздяла. Впрочем, — с доволен вид съобщи Бруно, — аз ще бъда, очевидно, избран от строева служ-

ба в Германия — нашите лекари в поликлиниката твърдят еднотонно, че не съм пригоден за нея заради състоянието на здраве ми. Това е за мен много щастливо обстоятелство. В най-лошия случай — служба в тилова армейска канцелария, против което не бих възразявал. И, ако вие напомните на вашия приятел Хенрих за старика Бруно, това ще бъде много мило. — Усмихна се: — Та нали аз не съм ви пречил да ухажвате моята покойна дъщеря. — И многозначително подчерта: — Елза.

— Е да, Елза, — унило потвърди Вайс. — Тя имаше безлични коси, сини очи, накуцваше с левия крак, повреден в детството, като скочила неудачно от дърво.

— Стандартен портрет. Но какво да се прави, ако такъв е бил и оригиналът? — вдигна рамене Бруно. После каза деловито: — Вие, разбира се, сте се досетили, че визитата на неизвестния и диалогът за вашия баща носеха чисто тренировъчен характер, както, впрочем, и нашата днешна среща. — Подале ръка, приподвигна тиролската шапка с повиснало перце и церемонно се сбогува: — Още един път свидетелствувам своята почит, — и замина в тъмнината, тежко шляпайки из локвите.

(Следва)

„ЩЕ ПРЕОДОЛЕЕМ ТРУДНОСТИТЕ“

(Беседа с гл. зоотехник на ТКЗС в Стражица — Костадин РАЕВ)

ТАЗИ ГОДИНА нашето животновъдство започна добре. Още от първите месеци изпълнявахме дневните си графици за основната животинска продукция. Затова завършихме полугодното с много хубави резултати. Преизпълнихме плана за броя на яйцата за шестмесечното, от фуражна крава вече сме надали средно по 1804 литра мляко, а в канديدат-племенната ферма в Стражица — по 1933 литра. Много добри постижения имаме и в свинеятството. Един килограм прираст получаваме за по-малко от 4 килограма концентриран фураж. Висок е и прирастът при телетата до 6-месечна възраст.

Добрите резултати дължим преди всичко на правилното и разнообразно хранене на животните. Още в ранна пролет започнахме зеленото подхранване, допълнено с паша по време на разходка на кравите. Сега храним изключително със зелена маса, като в дажбата влизат и по 200 грама концентриран фураж за всеки литър мляко. Освен това имаме много добри животновъци. Амбицията да изпълнят и преизпълнят плана у тях е много голяма. Те работят с упоритото желание да се представят добре в чест на юбилейната 20-годишнина от основаването на нашия кооператив.

Засушаването, което настъпи от края на май, ни поставя, обаче, пред голямо изпитание. Пашата намалала, люцерната расте бавно, горещините се отразяват зле пряко на животните. Ето защо на производствени съвещания и заседания в Управителния съвет, съвместно с Общинския партнеч комитет, ние разглеждаме задълбочено състоянието на нашето животновъдство, реално отчитаме трудностите, които ще се изпратят за бъдеще и набаляваме конкретни мероприятия.

Това лято ние прибрахме сено, колкото и миналата година, но с още по-добро качество. Консервирахме около 650 тона люцерна от първия откос. Половината от славата е вече балирана, 30 на сто е добре складирана, а останалата е в процес на балиране, така че да не остане нито сламка неприбрана и оползотворена. Но всичко това е все още началото на осигуряване на животните с фураж.

Нашето внимание се насочи към люцерната, от която 1200 декара е на поливка. Решихме да я напояваме и поливаме дежовно. Вече завършихме горенето с амониева селитра с помощта на самолет на 400 декара. Стремим се водата непрекъснато да тече в различните парцели, според нуждата. Тези грижи полагаме, с оглед да осигурим зелена маса до средата на октомври, а част от откосите да изсушим за сено.

Все във връзка със зеления конвейер, на освободените от есенните култури поливни площи, засяваме грахово-овесена смеска, която да ни даде зелена маса до края на октомври, като част от нея ще си съхраним. Изпълнихме си плана за сентбата на фуражната царевична — втора култура, която вече поливаме усилено.

Решихме комисия от специалисти да прегледа царевичната, предназначена за зърно и онал, която не е в добро състояние и няма изгледи да засее кочани, да си съхраним в най-близките дни. Ще използваме 100 на сто листата на захарното цвекло, като ги изсушим или изхраним на зелено. Ще изсушим и слънчогледовите лъти, които са отлична храна за овцете, а могат да се дават и на кравите като се меласират. След ден-два ще започнем изсушаването на листичов фураж, като сме предвидили да съхраним не по-малко от 600 куб. метра.

За да спестим фураж, стремим се готовите животни, заложили за уояване, да предадем веднага на изкупвателните организации. Обмисляме въпроса да намалим броя на нископродуктивните животни — овце и кокошки, но в никакъв случай да не намаляваме едрия поглот добитък, който се възстановява много бавно, а играе важна роля в нашето животновъдство.

Ние сме уверени, че ще изпълним годишния план за кравето мляко, яйцата, прираста от телетата и свинете. И, независимо от всички трудности, които ни поднася неблагоприятната година, ще запазим и ще изнимим успешно животните.

Годишният план е изпълнен

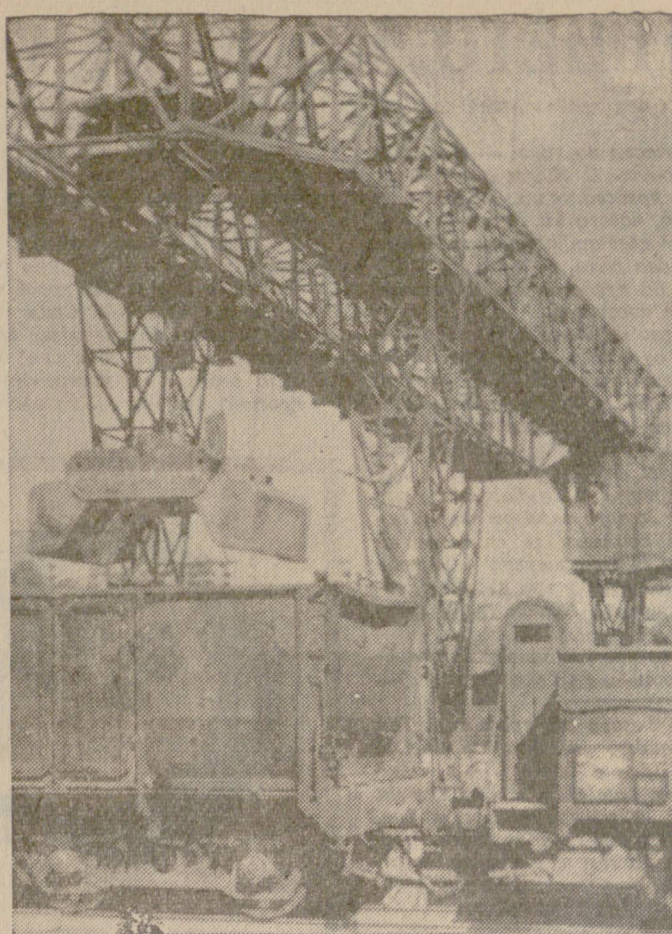
Преди няколко дни Държавната строителна организация — Велико Търново изпълни годишния си план за рационализациите.

От предвидените 110 рационализации, от които да се внедрят 50 с икономически ефект за 90 000 лева — постъпиха 110 предложения, като 44 от тях бяха внедрени с общ икономически ефект от 92 350 лева.

По-важните рационализации, които замества много тежки и ръчни процеси и повишава производителността на труда са автоматизация на бетонното стопанство, внедрено в бетоновия възел във Велико Търново, подмяна на плоските покриви тип „бетонова керемиди“ с „плосък покрив при наклон 10 до 15 градуса“ — покрит с керемиди от френски тип и др.

Всички инженерно-технически работници, рационализатори и новатори продължават да полагат усилия за преизпълнение на годишния план.

Д. Косев

Пред Празника на Свободата

Работниците от „Транспред“ във Велико Търново знаят, че рационалната организация на тяхната работа помага за по-доброто използване на камионите и вагоните, за превозване на повече товари. Това е особено важно сега, по време на усилените превози и в борбата за повече натрупване. Те постоянно полагат усилия за организиране на товарно-разтоварната работа и за пълноценното използване на механичните средства.

Тук се разгръща широко социалистическо съревнование. На голяма здрава основа е движението за комунистически труд. Най-големи успехи постигнаха работниците от бригадата на козовия кран. (На снимката) Те вече работят по плана за ноември.

Сега в съревнованието, което се разгря под лозунга „За достойно посрещане на Празника на Свободата“ колективът на „Транспред“ е постигнал хубав успех. От своята работа е реализирал надпланова печалба за близо 43 000 лева.

Ю. Стоянов

ЗА ПО-РАЦИОНАЛНО ИЗПОЛЗВАНЕ НА СЕЛСКОСТОПАНСКАТА АВИАЦИЯ

Използването на самолета, като високоскоростна и маневрена растително-защитна техника, добива все по-широко приложение. Видовете работа, както и размерът на площите, третирани със самолети, се увеличават значително. Затова и броят на самолетите в нашата селскостопанска авиация и натовареността им през тази година се увеличили трикратно, в сравнение с изтеклата година. Самолетните площадки вече се екипират и с тороразпръскащи, с разпръскателни и с пръскачни уреди, които, според нуждите, се заменят за различни видове процеси.

Макар че през миналата година в заплашването на работата на самолетите се предвиждаха значителни намаления, самолетната борба все още не измира своето призвание като основно растително-защитно средство, поради някои технически и организационни причини, обуславящи качеството на работата и икономическия ефект от нея.

Качеството на работата на самолетното пръскане се определя от литажа (дозата) на разтвор, попаднал върху единица растителна повърхност и от едрината на капките. За да попадне разтворът равномерно по цялата третирана площ, при земното пръскане се търсят пътища за създаване на апаратура за фино капково разпръскване (небулизатори, атомизатори) при намален литаж и за увеличаване на налягането на помпите до 60 атмосфери. При самолетното пръскане увеличаването на налягането на помпите не играе съществена роля и затова тук се създават устройства за завихряне на листната маса и на струята (система „Вентури“), при осигуряване на възмукство става реална опасност за хора и животни, при работа със сял до пет метра над посевите, или насажденията.

В нашата практика самолетите въобще летят високо — над път и повече метра, вследствие на което резултатите от пръскането са много пъти незадоволителни, поради следните ефекти, с които е свързан високите полети:

а) по-голямата част от препаратите не попада върху третирания площ, а се отнася от въздушното течение навън. Това неудобство става реална опасност за хора и животни, при работа със сял до пет метра над посевите, или насажденията;

б) активното вещество на препаратите, който вследствие на термодинамичното въздействие на подмяната сила на вихровете, на атмосферната температура, на земната радиация и слънчевото греене е доведен до минимален обем, е подложено на бързи физико-химични промени: самолетът е зареден и пръска разтвор, а върху площта попада прахообразно вещество с променен химически състав. Това неудобство се избягва в значителна степен при работа в ранните утрини и късните следобедни часове на деня.

Нашите самолети не са снабдени със завихрящи устройства и съвременни дози за дребнокапково разпръскване. При работа с дозите 5/5, с желание да се избегнат помнатите неудобства, се прибегва до по-голям от необходимия литаж и, вместо пръскане, се получава едрокпково оросяване. Независимо от това, се увеличават броят на полетите и на неизпълнените изпитания.

Икономическият ефект от самолетното пръскане се определя от качеството на работата при висока производителност, сиреч, от ниската себестойност и ефекта на третиранието.

Този въпрос трябва да се разглежда винаги преди да се реши изборът на земя, или самолетна борба с болестите и вредителите по селскостопанските култури. Не са редки случаите на прибавяне до самолетна борба, без да е на-

правен подробен икономически разчет. Често пъти самолетите се използват от чувство на модернизъм, или от своеобразна логика, като се изтъква доводът, че „друг плаша“. Наистина самолетната борба е съвременна и бързо средство за растителна защита. Самолетът и в селското стопанство си запазва монопола на бойно средство — само чрез него могат да се нанесат бързи и масирани удари, особено при бедствена поява на опасни вредители. И ние не можем да си представим за сега друг по-ефективен начин на борба, например, със скакалците, или ларвата на гъботорка по горите, освен самолетното третирание.

Ефектът от третиранието се обуславя от фактори от техническо и предимно от организационно естество: съвременна апаратура, рельеф на блока (определящ летателната скорост, височината на полета и изрижките), размер на блока, наситеност на мрежата от летателни площадки и др.

Производителността на самолетите в растително-защитните мероприятия се определя от редица фактори: товароподемността на самолета; широчината на работния захват; летателната скорост, литажа (дозата на третирание) и големината на блока, отдалечеността на блока от летателната площадка.

Първите три фактора са почти непроменливи. При внедрените у нас самолети АН-2 товароподемността е 1200 кг, летателната скорост 160 км в час, а работният захват, в зависимост от височината на полета, — от 20 до 50 метра.

Последните три фактора определят времетраенето на един полет, а оттам и ефективността от използването на селскостопанската авиация. Ако последните изчисления могат да се спазват леко при третирание на пшенични посеви, които са с по-голяма наситеност, то при захарното цвекло, където самолетите се използват за борба с хоботниците, с листната въшка, със зелевата ношенка и черкшпорозата, и където рядко блоковете са групирани в един компактен комплекс, често пъти ефектът не оправдава направените разходи по извеждане на борбата.

При по-малкия блок, с по-малка дължина, разходът на труд и средства е значително по-голям, отколкото при големите блокове. В първия случай самолетът изразходва препаратите само в хода на отиването, като обратният ход върху блока е празен и капачиците не се използват напълно. Разпокъсването на площите на захарното цвекло в малки и отдалечени един от други или от площадката блокове, води неминуемо до силно увеличение на разходите. Освен това, то е свързано и с неудобства от техническо естество:

поради налаганите се чести зачакания и отваряния на пръскачната уредба при преместване в друг блок, количеството на препаратите не може да се регулира напълно точно и често пъти част от него попада в местности, където влиянието му може да бъде вредно, дори и опасно. Създаденият вакуум около дюзите увлича останалия в тръбопроводите разтвор.

Ясно е, че преди използването на самолета трябва да се обмислят и разрешат редица въпроси от организационно-технически и икономически характер.

Най-доброто разрешение се постига при коопериране на отделните съседни стопанства в използването на самолета за един вид работен процес, подобряване на теренните условия за безпречна стъпна и бързо маневрена работа на самолетите и създаване на по-гъста мрежа от летателни площадки, с възможно по-малък радиус на излитане и кацане, които могат да се използват за по-голямо разнообразие от растително-защитни операции.

ЕМИЛ МАНОВ

КЛИЕНТЪТ ИМА ПРАВО!

Клиентите, това са обикновените труженници от селата и градовете. Не можем да си представим магазин без купувачи. Хлябът влиза, избират стока. Всички те търсят желаната, искат ги да бъдат наизпитани. Още по-добри остават, когато бъдат обслужени културно и внимателно.

Но не навсякъде е така. Средат се все още продавачи, които помрачават с държанието и обикновено си мислят:

На 13 юли в магазина в квартал „Чертовци“ — Лясковец се случило нещо неприятно. Дали е за първи път? Клиентите от квартала научават за досадните маслини. Скоро опашката нараства. Всеки си чака реда и всеки си купува маслина. На помощ на продавачката е дошъл съпругът й Йордан Шабанов. Той няма право да продава. Но в интерес на бързото обслужване е добре дошло. „Магазинерът“ гледа да продаде по-бързо маслините и дава кой койното поиска. Визитките, че няма право да взема маслини, се дочуват молби от клиентите:

— Йордане, давай по половин килограм, за да има за всички.

Йордан вдига глава и тронато заявява:

— Колкото си искам, по толкова ще продавам. В мой интерес е да продам стоката и да си прибера парите.

— Коя стока продаваш, другари „магазинер“ и кой пари продава? С какво право искаш да ти мълчат клиентите?

Маслините бяха на свършване. Я имаше за двама-трима, я нямаше.

Една гражданка-вдига, че няма да стигне до там, за където е тръгнала, и се обадя:

— Трябваше по-малко да даваш.

— Я да видя кой се обажда! — заканително извика Йордан, сякаш искаше да каже: „Ако още един път се обадих...“

— А бре, Йордане, ние не искаме по много да вземем, давай по половин килограм, — за джипа да имаме.

Дебелочините и грубостта на „магазинера“ имат край:

— И моят дъщеря иска, но няма. Като искат дъщеря ви маслини, направете си плантация с маслини!...

Тия „обосни“ биха продължили още дълго, но добре, че маслините се свършиха.

Та да се върнем на оня въпрос: „Дали е за първи път? Не! При продажба на бавно със ступен и нередовен кантар, му е наложена забележка от съветничката от квартал „Той тробо заявява: „Като искат да бъдат доволни в тегленето, да си носят кантар“.

Известно ли е на Шабанов, че почти във всички магазини има окачен лозунг: „Клиентът има право! Но къде е правото на неговите клиенти?“

Ангел ГЕЦОВ

Защо не се вземат мерки?

Гара Джулюница сега е в разгара на най-усилената работа. Обикновено отук всеки ден се товарят по 10—15 вагона с домати за износ.

По-голямата част от района е напавана, но има и непапавана. Навсякъде се е образувал дебел пласт пелел. Той се вдига от минаващите камиони, коли, вятър и вихрушки. Пратхът полевпа по домовете при товаренето. Влиза във вагоните

и влошава качеството на зеленчуците. Има вече случаи, поради тези причини да се връщат вагони от границата. Това носи загуба на народното стопанство.

Неотдавна, лично председателят на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Туджаров предложил да се организира съвещание или комисия на самото място. Затова бе натоварен председателят на Об-

щинския народен съвет в Джулюница Иван Дечев. Заинтересували страни са Общинският народен съвет, кооперативното стопанство, ДИП „Домат“.

ДП „Зърнени храни“ и „Булгарплодекпорт“. Обаче въпросът се разрешава бавно, пелелта още стои и намалява качеството на „зеленото злато“.

А всичко това може да се реши, ако с едно гребло или булдозер

редовно се изгрибват пелелта и след това с обикновена цистерна и издупчена тръба се извършва напръскане с вода по паваята.

Най-добре може да свърши тази работа кооперативното стопанство. Въпросът е на зрял. Може и трябва бързо да се реши.

Ст. ЖЕКОВ

от Обществена редакция на в. „Борба“ в Джулюница

15 ГОДИНИ ПРОМКОМБИНАТ В ПАВЛИКЕНИ

УВАЖАВАН МАЙСТОР

ПЕТНАДЕСЕТ ГОДИНИ непрестанна борба за задоволяване потребностите на населението състои за широко потребление и упорит труд за подобряване на битовите и промишлените услуги! Години, през които в Градския промкомбинат в Павликени идваха работници и служители, работеха известно време и го напускаха.

Но основното ядро си остана. То с право и с гордост на 31 юли, развълнувано, по време на тържествената вечер ще си припомни изминатия неравен път. Да, Едни непрекъснат възход нагоре. По него вървяха неотлъчно през тези години и дългогодишните членове на колектива Евгени Тотев и Петър Симеонов. Както досега и в бъдеще като тях ще работят още същия работници, специалисти, служители...

Главният счетоводител

НЕГО — главния счетоводител на Промкомбината в Павликени — може да срещнете сред работниците по цеховете, в дирекционния съвет, в ръководствения на профорганизацията... Често пъти изнася беседи в кварталната отечественофронтовска организация, или ръководи курс по гражданска отбрана с учебна група към Промкомбината. Разнообразна и огромна е работата му, но Евгени Тотев спокойно и уверено я поддържа и завършва сръчно, за да му остане време за културни развлечения.

Запитан какво го привлича и задържа тук, той отговаря: „Обича ми към професията и привързаността ми към предприятието! Показани ме да работя в София, но аз се

върнах в родния край. И, знае ли, не съм срещнал...“

Десетките и юношките му години са били трудни. Но отшумяват военните години. Настъпват мирни дни. Тогава той постъпва като студент в Стопанския факултет на Софийския университет. Борба за знания и хляб... През лятото и семестриалните ваканции работи като строителен работник в кв. „Захарна фабрика“ — София или като шофьор, за да спечели пари за издръжката си. Така упоритият младеж завършва успешно висшето си образование.

След това постъпва в Каратен като счетоводител. На 1 август 1950 г. се създава Промкомбинатът в Павликени. Той бива назначен за негов главен счетоводител. Зарежда се дни, месеци... цели 15 години Евгени Тотев работи упорито, грижливо, с желание. Всички го познават като човек с твърд и последователен характер. Винаги е принципен, и инициативен.

Промкомбинатът се гордее с него, защото неговият личен пример на добросъвестен и опитен служител, който постоянно мисли за напредъка и развитието на предприятието, увлича другите, неговата работливост и скромност карат служителите и работниците да го уважават и сочат за пример.

Божан ГЕОРГИЕВ

от Обществената редакция на в. „Борба“ в Павликени

НА ТЪРЖЕСТВЕНАТА ВЕЧЕР

15-годишнината от основаването на Промкомбината в Павликени, между дългогодишните работници ще бъде и дърводелецът Петър Симеонов.

Единадесет години той пътува с влака от Бутово в Павликени и обратно. Заедно с Борис Матево, през 1954 година те поставиха началото на дърводелската работилница, помещаваща се тогава при коларо-железариите. Главният оторасл на Промкомбината тогава бяха мелниците и затова двамата работят по ремонта на мелниците. Налага се да пътуват из селата, но това не е трудност за тях.

Малко по-късно, цехът ста-

ва самостоятелен и започва изработка на дограма. Петър като юноша е работил много години при частен майстор и добре е овладял тази професия. И сега сам разкроява и бележи врати и прозорци. Той е един от най-добрите работници в цеха и с право често е в редиците на ударниците.

Най-доброто му качество, което не притежават всички работници-майстори, е това, че той не крие своите знания. Често остава след работното време и показва на по-младите начини на белазане дограма, вземане на мярка и др. Има за какво да му благодарят работниците Серафим Василев, Кирил Петков, Кирил Матево, Димитър Петков и др.

Ръководството на цеха му възлага и облицовката на читалищни салони — ламперия и облицовка с талашит. Той участва в облицовката на салоните в Михалци, Върбовка, Водолей, Сломар, киносалона в Павликени и др.

Навсякъде се стреми да дава сръчна и качествена работа.

Тих и скромен, Петър продава, както досега, да е неуморим и старателен в работата си.

Йордан ДРУМЕВ

от Обществената редакция на в. „Борба“ в Павликени

КАЧЕСТВЕНА ДЪЛБОКА ОРАН

ДЪЛБОКИ И ПЛОДОРОДНИ са почвите ни в село Козловец. Това неограничено богатство е в ръцете на кооператорите. Те са господари на земята, неуморно се трудят от ранна утрин до късна вечер. Техните ръце творят, създават блага. С помощта на наличната техника те успяват навреме и качествено да извършват всички агротехнически мероприятия.

Жетвата на есенниците приключи. Преизпълнен е плановият добив. Изпълнени са и договорите за дълбока орна държавата. Заделяно е достатъчно зърно за изхранване на кооператорите и за семе.

Сега възникват нови, още по-тежки и отговорни задачи. Предстои дълбоката орна на стърнищата за пролетниците, прибиране на реколтата от пролетните култури и есенната сеитба. Вече са изорани първите стотици декари стърнища.

Козато специалистът обхожда оранта, не може да не даде добра оценка на работата на трактористите от първа, втора, трета и четвърта тракторно-полеводни бригади. Оран-

та им е гладка, равна, на равномерна дълбочина. Всички площи за царевичната и слънчогледа ще бъдат изорани на 29—32 см, за цвеклото — на 33—35 и само парчетата по стръмните места за фий и еспартеза — на 25—27 см.

Стотици декари ще бъдат наторени и с оборски тор. Той вече е извозен по краищата на блоковете на големи купчини и непосредствено преди оранта, за кратко време, ще бъде разхвърлян и заоран.

Двете семействени машини работят на две смен, без прекъсване. Ечемикът за семе е почистен. Усилено се почиства и пшениченото семе.

Скоро ще започне прибирането на фасула, а след него и на слънчогледа. Комбайните, които останали тук, вече се ремонтират и подготвят за вършитбата на слънчогледа.

Слънцето припича. Жетата тегне над полето. В бостаните зреят дини. Те ще бъдат за разхлаба в тези горещини.

Катина ВЕЛИКОВА
участков агроном

в „БОРБА“

Стр. 3, бр. 91, 31. VII, 1965 г.

ПРЕДЛОЖЕНИЕТО НЕ Е ЗА ОТРИТВАНЕ

ЕДИН ШЕГОБИЕЦ влязъл при председателя на Драгановското стопанство.

— Зористи! — рекъл и се почел по тила. — Измислих едно рационализаторско предложение. С голям ефект е.

— Че кажи го де! — станал председателят. — Кой бяга от пари! Още повече тази година, когато ни...

— Прати първо да повика и главния агроном, та да не си губя време да разправям на два пъти.

Дошъл и агрономът, седнал до председателя и двамата се вслушали в думите на чудния посетител.

— Предложението ми е за преименуване на нашето стопанство, — започнал той някак си бавно. — Наистина... имаме и хубаво име, ама... Сещате се, нали? Аз предлагам да го наречем „Дълбок сън“. Не се подсмивайте! Предложението не е за отритване и аз ще го обоснова с факти и аргументи. Ти, друарио агроном, минавай ли си скоро през царевичката ни? През полоната, де! Ако си минавал, не може да не си видял, че тя не е ще напълни хамбара ни. Като че ли жълтеница я хваща. Защо? Защото само веднаж й дадохме вода, друарио агроном... А спомняш ли си какво ни учи ти в кръжока? Черно бяло съм го записал: „До края на юли царевичката трябва да се полее поне два пъти“. Е, защо сега не го правим? Не е по-добро и захарното ни цвекло, и люцерната.

— Ама какво общо има това, че ние изоставаме с поливането с предложението ти за преименуване на кооператива? — не издържа агрономът.

— Значи още не си разбрал! Тогава ще продължа. Тая заран ми се оплаква Тончо краварят: „Млякото намалява, Мончо, вика ми. Фураж няма.“ Прав е Тончо. Но с какво ще храним добичетата зиме, щом още сега започнахме да стискаме? Сега трябва да се мисли по този въпрос, а вие, впрочем ние, проспиваме благоприятния срок за разрешаването му. Не предвидихме ли да засеем с царевичка втора култура 5000 декара? Предвидихме! А колко засяхте, пардон.

колко засяхме? Само 1600 декари! И чужам, че вече не сеем. Преспивате... искам да кажа проспиваме и времето за дълбоката орна. Нали с нея се залагат основни на плодородието през идната година? Това не са мои, а твои приказки, друарио агроном. Хубаво, ама някак си 1570 декара изорани до 27 юли съвсем не могат да измият лицето ви, т. е. нашето лице. Та нали трябва да орем 13 000 декари! Земя има, машини има... Май тия основни не ще бъдат стабилни, а? Да не се срина, бе, хора! Спим, друари, и туй то. Казвам ви го на шест очи. Спим всички, начело с уважаваната от мен управа. Е, какво ще кажете сега? Аргументите ми са силни нали? „Дълбок сън“ най-добре ще отговаря на сегашната дейност на повереното ви стопанство. Имате ли нещо против? Ако не... да гласуваме, а?

ПЕРЕЦ

ТЪРГОВСКА ЛЯТНА КАРТИНКА

Пред канцеларията на Церовокрийското стопанство в с. Миндя се трупаха хора, които до един бяха облечени с дебели зимни дрехи, макар лятното слънце да ги изгаряше с жаравата си.

— Защо сте дошли в това работно време? — попитаха ги от канцеларията.

— Всички ние тук искаме отпусък, за да идем в близките градове или села да си купим

празнични и работни ризи с къси ръкави и сандали! — единодушно и много настойчиво отвърнаха мъжете.

Точно в този момент край тях мина един представител на потребителната кооперация, който им каза следните успокоителни думи:

— Дерзайте, другари-потребители! Нашата кооперация скоро ще вземе срочни мерки с оглед да получите ризи с къси ръкави и сандали през ноември или декември!

(по дописка на М. Пенчев)

МЛЯКО,
МЛЯКО,
АМА...

Млякото бива прясно, подквасено, т. е. кисело, а също тъй може да бъде качествено и... некачествено такова.

От ДСП „Млекопреработване“ — Велико Търново казват, че произвеждат само качествено мляко. Ала кооператорите от с. Ресен, за които в тия усилии работни дни млякото е най-настъпната храна, са на по-друго мнение — че млякото, изпращано им от горепосоченото предприятие, е некачествено, сиреч, рядко, с примес на вода. Освен това те твърдят, че при превоза една част се разлива и после остава за сметка на продавачите. „Е!... питат кооператорите. — Щом ДСП „Млекопреработване“ иска от нас да ни предаваме за преработка само качествено мляко (по което не спорим, а сме съгласни, че такова трябва да бъде) и когато допуснем по-висок киселинен градус ни го връщат, то следва ли и ние да им връщаме, млякото обратно, та и на тях, както нам, да излезе кисело?“

КИСЕЛЕЦ

НИКОЙ НИЩО НЕ ЗНАЕ

Привечер излязохме на разходка. Тръгнахме към градската градина. Времето приятно и хора колкото щещ. И деца, деца... Но изведнаж върхлетява бясо мотор и разпръсна всички като пилета. Малко след него лека кола. Майки дърпат децата си, девойки пискат. А разни ергенаци, собственици на моторни превозни средства, шарят безобразно от площада до градския парк и се забавляват.

— В нашия град вечерно време в определени часове спират движението на моторни превозни средства по улицата, където се разхождат хората, — каза недоумяващ моя приятел.

— И при нас беше така, но сега не се смята за необходимо. Хайде да те заведа на кино, дават чудесен филм.

Когато влязохме в салона, той заоглежда с иронична усмивка овежтия кинозалон, но аз го уведомях, че се строи нов и той нищо не можа да каже.

И тъкмо започна филмът, откън, точно под прозорците на киносалона, забръмча див мотор. След него започна друг. Някои от кинозрителите се поразсваха, но повечето бяха свикнали и си гледаха филма сякаш муха бръмчеше. Но моят гостенин стоя, стоя, та по едно време стана и извика: „Няма ли кой да изгони тези оттам!“ Някои от зрителите се разсмяха. Други го предупредиха безцеремонно да седне и пази тишина. Аз го хванах кротко за ръкава и му пошепнах нещо в ухото.

Мъчех се да го успокоя. Не е привикнал човекът. А в живота за много работи е майката да им свикнеш и тогава ти става лесно. Има ли смисъл да си троши човек нервите за такива дребни и обикновени неща?

НОРМАР

ХЛЯБЪТ НАШ

„Хляб се пече“ — ператорите, — каква е има такава поговорка, така знаят всички, така знае и отговорникът на фурната в с. Недан Фердинанд Димитров.

Та... Като се завършала една вечер от полето, където наистина се пече сега хлябът, неданчани изпаднали в странно учудване. Вместо хляб те получили от селската фурна някакви тестени питии с неопределена форма, голямо сгъпление на частиците.

Хукнали те към фурната, за да разберат, защо в най-усиленото работно време, техният фурнаджия ги гошава с диетичен хляб.

— Слушай, Фердинанде, — извикали кооператорите, — ператорите, — каква е тази работа бе? Хлябът наш, който ни го даваш всеки ден, защо ни го даваш твърд, като кремък, и безосъден, като нафор?

Уловил се за главата рационализаторът, като нямах как да отговори, обяснил, че солта в морето била на свършване, трябва да получи от селската фурна хляб, знам едновременно да дава си, не разхлабва стомасите и от него залкват челюстите.

СПАРТАК

В Арбанаси

Историческо селце... Бели старинни къщици, огромни хълмове и кристален въздух...

Рейсът приковава спирачки пред площадчето на Арбанаси. Пред тебе — заведение-ресторант. Прекриваш прага му и те посреща сервитьорът, малко „кисел“, с цигара в уста. Поръчваш си бира натъжен или омамян от тишината, но при плащането има една малка „формалност“, че даваш 10 процента повече за несъществуваща музика. Макар че оркестърът започва да свири от 17 ч. дълъжен си да платиш процента...

★ ***** ★

КОИ КАКВО ПРЕСКАЧА В ПОТАЙНА ДОБА, ЗА ИНТЕРЕСИТЕ НА ДЖОБА.

Хайде, бе, няма ли кой?..

В ресторанта бе лудница. Шум, вино — унаас.

— Порция кебапчета! — изкрещях колкото сила имам и аз. Сервитьорната нищо не ми отговори. Дори нещо повече — видях се от внимание към мен гледаше на другата страна. Но изгледа ме бе чула, защото след един час донесе порцията.

Погледнах... и нещо ми при-

черния пред очите.

— Но това какво е? — विनाм.

— Кебапчета или сурова кайма? А тя — курназ, курназ: „Не знам. Да не ги пона аз я, — каза това и си замина.“

Овладох се. Дори започнах да се храня. Но сурово месо лде ни се, брате! Само два три залька преглътнах с мляна и... кипнах пак.

— Дайте ми книгата за оплакване! — Не съм виждала таква. Питай бюфетчица, — отвърна сервитьорната.

— Името и колкото и да се старах, не успях да науча. Тя повече при мене не се бави. Нали ми взе парите — замина си по работата.

— Не знам за такава книга. Виж готвача.

— А как се казват? — попитах бюфетчица.

— Защо се интересувате от моето име?

— За да пиша в книгата.

— Върви питай майна ми. Същия отговор получих и при готвача. Само, че той ме прати при поп Георги, за да науча името му — шегаджия, знае! Нямахме как оставих ги. Но след няколко дни неволната пани ме доведе в същия ресторант. Може би, се сещате вече, че става въпрос за „Млада гвардия“ — Велико Търново. И отново пак същата история. Само, че вече имах опит. Макар и малки, но той ми помогна. Сега вече исках „Книгата за похвали“. И о, чудеса! За една минута тя бе пред мене.

Та думата ми е — всяко нещо си иска своето. Мляно ми е само, че персоналет на ресторанта няма най-сетне да се научи културно да обслужва многобройните си клиенти. Защото за „добрите“ качества на този колектив съм чел не един път във вестника. И се питам — няма ли кой... — разбирате какво искам да кажа, нали?

ЕДИН ОТ МНОГОТО ГРАЖДНИ

Пъстри зрънца

ИЗОБРЕТАТЕЛНИ са пуските му паскалевчани. Те погребали една старинна чешма общо тази пролет, но си имат своя сметка. Решили те, че тяхната мера трябва да стане обект на проучвания, да се посещава от чуждестранни туристи и геологически експедиции. И след като били могли да открият никави исторически находки, решили да изненадат света с нещо друго. Някой от ръководителите издал тайно нареждане до всички трактористи да погребат чешмата в „Азов тирин“, т. е. да я затрупат с камъни и пръст.

Така и станало. Вместо чешмата, която спокойно разливала бистрите си струи, изникнала една островърха могила.

ПАК ИЗ ТАЗИ МЕРА от Паскалевци за Ресен вие ще видите от двете страни на пътя засадени малки орехчета, потънали в бурен. Не могат да се намерят две работни ръце да окопаят

дрвчетата и затова ръководството на кооперативното стопанство трябва да извика бригадата от града. Защото кантонерът, който трябва да свърши тази работа, е преуморен от лятната жажга и от дебелия сенни.

Но ще минат години и орехчетата, макар че сега са обсадени от бурени, ще изсияят клони и ще родят плод. Ха да видим тогава кой ще бъде пръв...

КОГАТО обикаляте стопанските дворове и на двесте села — Дъбът и Паскалевци, не се учудвайте и на бурена, който расте из стопанските дворове и паркове (макар че в Дъбът по пътя към съвета има градинар). Това са опитни полета за отглеждане на дивни растения в паркове и градини. Бурейт ще избуи, сланата ще го попари, снегът ще го затисне, влагата ще го напрати на тор и ето че през следващата година парковете и градините ще бъдат натворени.

Справочник на читателя

КИНО

Градските кина в окръга ще прожектират от 2 до 8 август следните филми: „Девети септември“ — Велико Търново; „Старинна монета“ — същият филм ще се прожектира и в лятното кино „Космос“, „Искра“ — Велико Търново; „Корабът-фар“ — Трудов фронт — Велико Търново; „Тази нощ градът ще загине“, „Границата е на две крачици“, „Ал. Константинов“ — Свищов; „Изпитания“, „Академия“ — Свищов; „Айнщайн срещу Бабински“, „Строго поверително“, „Напредък“ — Горна Оряховица; „Лимонадният дявол“, „Модерен театър“ — Павликени; „Късче небе за трима“, „Мъжки излет“, „Скок в тъмнината“, „Христо Ботев“ — Лясковец; „Преследваните“, „Крепостна автиса“, „Христо Ботев“ — Елена; „Пътният лист

ТЕАТЪР

В окръга ще гостува театър „Народна сцена“ с пиесата „Лена нощ, Патриция“, както следва: на 1 август в Страница, 2 август — Горна Оряховица, 3 август — гара Горна Оряховица, 4 август — Елена, 5 август — Обединение.

КОНЦЕРТИ

1 август във Велико Търново — Югославска естрада.

Продавам мотор „АВО-СПОРТ“ 250 кубика — запазен: Иван Стоянов Иванов, Килифарево.

Продавам „ЯВА — 350“ кубика с кош. Васил Миле-нов, Държавни захарни заводи — Г. Оряховица.

КОНЦЕРТНА ДИРЕКЦИЯ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

СЪОБЩАВА,

че от 1 до 15 август т. г. приема заявки за колективни и индивидуални посещения за концертите на младия италиански естраден певец РОБЕРТИНО ЛОРЕТИ.

Продажбата на билети започва от 15 август. Билети с 10 на сто намаление ще се продават до 22 август.

Концертите на РОБЕРТИНО ЛОРЕТИ ще се състоят във Велико Търново на 28 и 30 август от 20 часа в летния театър.

Заявки на тел. 23-50. Билети ще се дават по реда на заявките.

2 — 1